

Předložená diplomová práce si kladla za cíl komplexněji nastínit problematiku škodového a obnosového pojištění, jak je po změnách vyvolaných společenským vývojem a také legislativou práva Evropských společenství upravena v zákoně o pojistné smlouvě.

V práci byl položen značný důraz na vysvětlení jednotlivých nových institutů, které jsou zaváděny do praxe. Ve srovnání s předchozí úpravou pojistných smluv v občanském zákoníku došlo nesporně k rozšíření a zpřesnění úpravy pojistné smlouvy.

Zavedeno bylo hned několik nových pojmů, počínaje rozlišováním mezi pojistníkem a pojištěným; úprava v občanském zákoníku termín pojistník neužívala, nahrazovala jej slovním spojením „osoba, která s pojistitelem uzavřela pojistnou smlouvu“. Také instituty škodového a obnosového pojištění, které jsou již v samotném názvu a tvoří předmět této diplomové práce jsou nové a plně v souladu s právem Evropských společenství.

I přesto, že úprava České republiky vychází z předpisů Evropské unie, můžeme stále najít některé nedostatky, které jsou však pochopitelné v rozměru přerodu celého právního systému z předchozího politického režimu. Nezbyvá než doufat, že Česká republika v co nejkratší době dostojí svým závazkům a implementuje do našeho právního řádu ty předpisy s jejichž inkorporací je v prodlení.

Z hlediska judikatury si budeme muset počkat na soudní rozhodnutí, která se budou vztahovat k této nové úpravě. V současné době sice existuje dostatek rozhodnutí, která se zabývají problematikou, z nichž některá již byla zahrnuta v úpravě občanského zákoníku bez toho, aby byla souhrnně pojmenována a podřazena pod instituty škodového a obnosového, avšak po obsahové stránce řešila tyto záležitosti jinak, než zákon o pojistné smlouvě.

Závěrem bych ráda uvedla, že se podle mého názoru podařilo touto novou právní úpravou škodového a obnosového pojištění přispět k výraznému zlepšení právní úrovně a tím i právní jistoty subjektů, kterým je zákon o pojistné smlouvě adresován.